

<p style="text-align: justify;">BESPRIJEKORNO ORGANIZIRANI ZAKONI</p> <p style="margin-left: 1pt; text-align: justify;">Svjedoci smo savrđenog djelovanja fiziđkih zakona prilikom stvaranja kada je maglina pod pritiskom formirala zvijezde. Zahvaljujuđi sili gravitacije, u plinovitom oblaku dolazi do sabijanja i stvaraju se zvijezde, ali na vrlo kontroliran nađin, tako da se zvijezde ne pređtvaraju u crne rupe. Đta je to Đto tako kontrolira silu gravitacije? Zar ta mjera, ta ravnoteđa otvoreno ne upuđuje na svjesnog Stvoritelja? Prirodni zakoni se odnose na cijeli svemir, pa tako i na formiranje zvijezda. Njihove ciljeve je odredio Stvoritelj jođ prije stvaranja. Sila gravitacije nije svjesna ni inteligentna pa da mođe samostalno prouzrođiti sva ova savrđena ustrojstva. A kakva bi tek pometnja i nered vladali da Stvoritelj nije stvorio silu gravitacije, daje umjesto toga zvijezde, Mjesec i planete povezao debelim lancima kako bi ih odrđao na okupu? Stvaranjem zakona sile gravitacije Stvoritelj je rijeđio ovaj problem na najljepđi moguđi nađin.</p> <p style="margin-left: 1pt; text-align: justify;">Isaac Newton (1642-1724), je prvi đovjek koji je otkrio silu gravitacije i smatrao je prirodnim zakonom koji je Bog uspostavio u svemiru. Međutim, ni on, a ni mnogi drugi fiziđari nisu mogli znati da je svemir u pođetku bio u gasovitom stanju. To nije bilo poznato ni prije, ani hiljadu godina nakon objave Kur'ana...</p> <p style="margin-left: 1pt; text-align: justify;">Sunce koje nas grije, plave okeane, i muziđke note i ukusna jela Allah, đđđ., je stvorio od plinovitog oblaka.</p> <p style="margin-left: 1pt; text-align: justify;">Pa ko hođe, pouđit đese. (80 - Abasa, 12)</p> <p style="text-align: justify;">SAVRĐENE ORBITE U SVEMIRU</p> <p style="margin-left: 1pt; text-align: justify;">Tako Mi neba punog pađljivo sazdanih zvjezdanih puteva (orbita). (51- Az-Zariyat, 7)</p> <p style="margin-left: 1pt; text-align: justify;">Sintagma koju smo u ajetu preveli kao pađljivo sazdanu putevina arapskom glasi "zatul-hubuk". Ovim rijeđima se oznađava temeljita sigurnost, lijepo stvaranje u vidu umjetniđkog djela.</p> <p style="margin-left: 1pt; text-align: justify;">Ushiđujuđa blistavost zvijezda i neuporediva slika neba od prve ljudske zajednice do danas privlađili su pađnju đovjeka i ta savrđena slika je snađno utjecala na ljude. Brojne pjesme i literarni tekstovi iz povijesti dokaz su izuzetnog osjeđaja ljepote koji je nebo izazivalo u đovjeku. Svakodnevni izlazak i zalazak Sunca, Mjeseđeve faze i nebo posuto zvijezdama daju snađan osjeđaj nepromjenjivosti svemira. Nemoguđe je golim okom shvatiti da je svemir ispunjen orbitama. Kada nođu pogledamo u nebo nepomiđnim nam izgledaju đak i zviđjezde, koje se kređu brzinom od nekoliko hiljada kilometara u minuti. Đinjenica da se sve zvijezde i sva nebeska tijela u svemiru kređu i da je, kako se to u ajetu istiđe, svemir ispunjen orbitama, postalo je jasno tek nakon otkriđa teleskopa i razvojem nauke.</p> <p style="margin-left: 1pt; text-align: justify;">Poznato je da se u svemiru nalazi preko 100 milijardi galaksija, a da se u svakoj galaksiji nalaze stotine miliona zvijezda, veđih ili manjih od Sunca. Nađe Sunce je zvijezda srednje veliđine. Te zvijezde u galaksijama imaju svoje planete poput Zemlje, a one, opet, imaju satelite poput Mjeseca. Sve to nastalo je cijepanjem samo jedne tađke. A sve ove zvijezde, planete, sateliti, nastali iz jedne tađke, i imaju svoje orbite.</p> <p style="margin-left: 1pt; text-align: justify;">

justify;">Svoju neograničenu silu i moć, Allah, dž.š., pokazuje kroz Svoje stvaranje. Dok je, započinjui sve iz jedne veoma proste tačke, Allah, dž.š., pokazao da je umijeće u Njemu, a ne u tački, stvarajuui iz te tačke ogroman broj nebeskih tijela, On nam pokazuje neograničenost Svoje moći, da Mu je u stvaranju sve lahko i da za Njega ne postoji pojam teško. Svako od ovih nebeskih tijela kreće se u svojoj orbiti i izgled svemira svake sekunde se mijenja. Ova razlika, do koje dolazi širenjem svemira, u isto vrijeme nastaje i usljed kretanja svake zvijezde, planete i svakog satelita u svojoj orbiti. Svaki trenutak svemira je jedinstven, unikatan; svaki trenutak svake zvijezde razlikuje se od drugih trenutaka, a isto tako i svaki trenutak planeta i satelita...

DOKAZ NA OSNOVU KRETANJA

Kretanje koje postoji u svemiru tokom povijesti privlačilo je pažnju niza mislilaca. Platon je rekao da izvor kretanja mora biti Bog i smatrao je da svemirom upravlja Stvoritelj, koji je dobar i blagonaklon (milostiv). Aristotel je smatrao da Bog mora biti Prvi Pokretač, koji je prvi uzrok i izvor kretanja u svemiru. Islamski učenjak Farabi je, isto tako, zaključio da je Prvi Pokretač izvor svega postojećeg, da je sam nepromjenljiv i da je On, Nepokrenuti Pokretač, pokrenuo kretanje.

Filozofsko-religijski pokret iz Basre, Ihvani Safa (ista braća), djelovao je u X stoljeui i iza sebe ostavio enciklopedijska djela. U tim djelima bavili su se i kretanjem u svemiru, istiuui da je od nastanka svemira iz ničega, u ustrojstvu i funkcionisanju svemira uvijek uočljivo kretanje i da je to, isto tako, dokaz postojanja Allaha, dž.š., kao Pokretača i Onoga koji rukovodi tim kretanjem. Veliki broj hrišćanskih mislilaca, poput Tome Akvinskog, kretanje u svemiru smatraju dokazom postojanja Boga.

Injenica da kretanje u svemiru nije ograničeno samo na naš solarni sistem, ili na nekoliko zvijezda, nego je prisutno u cijelom svemiru, dokaz je neograničenosti Allahove moći. Pažnja koju Kur'an posvećuje orbitama u svemiru također je vrlo znakovita. Dok se sve galaksije kreću na svoj način, dok zvijezde ovih galaksija idu svojom putanjom, planete se u svojim elipsastim orbitama kreću oko zvijezda, a sateliti oko planeta. Da kretanje nije stvoreno kao neodvojivi dio materije, ne bismo, sjedeui u fotelji i ispijajuui kafu, mogli gledati TV; ne bi bilo kafe, ni TV-a, ni Sunca, ni Zemlje, a ni nas. Kretanje zvijezda u svojim orbitama i postojanje kretanja planeta oko zvijezda omogućilo je postojanje nas i kafe koju pijemo naspram TV-a.

Postojanje pokreta, koji omogućuju formiranje i nastanak neograničenog broja rezultata, i opažanje savršenih, sistematičnih i precizno uređenih galaksija u pokretu, kao najvećih makroedinjenja svemira, i atoma, kao najmanjih mikroedinjenja, poziv je da se razmisli o Božijoj moći i znanju.

Nesumnjivo, bit će onih koji će se oglasiti na ovaj poziv. Nakon 7. ajeta sure "Az-Zariyat", koji skreće pažnju na orbite u svemiru, u 8. i 9. ajetu se na sljedeui način skreće pažnja na kontradiktornost u riječima nevjernika i na njihovo okretanje leđa istini:

Vi govorite nejednako, od njega se odvraća onaj za kog se znalo da će se vratiti. (51- Az-Zariyat, 8-9)

Odlomak iz knjige "Kur'an nenadmađni fenomen"